

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं
 विश्वतो वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्॥ पुरुष एवेदं सर्वम्।
 यद्धृतं यच्च भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहति॥
 एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायांश्च पूरुषः। पादोऽस्य
 विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व
 उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो विश्वङ्मुक्तामत्।
 साशनानशने अभि॥ तस्माद्विराडजायत। विराजो
 अधि पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथो
 पुरः॥ यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो
 अस्यऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽसन्
 परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः।
 अबध्नन् पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं
 जातमग्रतः। तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये॥
 तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशून्स्तांश्चक्रे

वा॒य॒व्यान्। आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये॥ तस्मा॑द्य॒ज्ञात्सर्व॑हुतः।
 ऋ॒चः॒ सा॒मा॒नि ज॒ज्ञिरे। छ॒न्दा॑ंसि ज॒ज्ञिरे॒ तस्मा॑त्।
 यजु॑स्तस्मा॑दजायत॥ तस्मा॑दश्वा॑ अजायन्त। ये के
 चो॑भ॒याद॑तः। गा॒वो ह ज॒ज्ञिरे॒ तस्मा॑त्। तस्मा॑ज्जा॒ता
 अ॑जा॒वयः॥ यत्पु॑रुषं व्य॒दधुः। क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन्। मुखं
 कि॒मस्य॑ कौ बा॒हू। का॒वूरू पा॑दा॒वुच्ये॑ते॥ ब्रा॒ह्म॒णोऽस्य॑
 मुख॑मासीत्। बा॒हू रा॑ज॒न्यः कृतः॑। ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑।
 प॒द्भ्या॑ं शू॒द्रो अ॑जायत॥ च॒न्द्र॒मा मन॑सो जा॒तः। चक्षोः॑ सूर्यो
 अजायत। मु॒खादिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑। प्रा॒णाद्वा॒युरजाय॑त॥ नाभ्या॑
 आसीद॒न्तरि॑क्षम्। शी॒र्ष्णो द्यौः॑ सम॑वर्तत। प॒द्भ्यां भू॒मिर्दि॒शः
 श्रोत्रा॑त्। तथा॑ लो॒का॑ं अ॒कल्प॑यन्॥ वेदा॒हमे॑तं पु॒रुषं
 म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं तम॑सस्तु पा॒रे॥ सर्वा॑णि रू॒पाणि
 वि॒चित्य॑ धी॒रः। ना॒मा॒नि कृ॒त्वाऽभि॑वदन् यदास्ते॑॥ धा॒ता
 पु॒रस्ता॑द्यमु॒दाज॑हार। श॒क्रः प्र॑वि॒द्वान् प्र॒दि॒शश्च॑त॑स्रः। तमे॑वं
 वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति। नान्यः पन्था॑ अय॑नाय विद्यते॥
 य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः। तानि॑ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन्। ते

ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते। यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः॥
 अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च। वि॒श्वक॑र्मणः॒ सम॑वर्तताधि॑।
 तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रूपमेति॑। तत्पु॒रुष॑स्य वि॒श्वमा॑जान॒मग्रे॑॥
 वेदा॑हमे॒तं पु॒रुषं॑ म॒हान्त॑म्। आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सः॒ पर॑स्तात्।
 तमे॒वं वि॒द्वान॑मृतं॒ इह॑ भवति। नान्यः पन्था॑ विद्यतेऽय॒नाय॑॥
 प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः। अ॒जाय॑मानो बहुधा विजा॑यते।
 तस्य॒ धीराः॑ परि॑जानन्ति॒ योनि॑म्। मरी॑चीनां पदमिच्छन्ति॒
 वे॒धसः॑॥ यो दे॒वेभ्य॑ आत॑पति। यो दे॒वानां॑ पु॒रोहि॑तः।
 पूर्॒वो यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः। नमो॑ रु॒चाय॑ ब्राह्म॑ये॥ रुचं॑ ब्रा॒ह्मं
 ज॒नय॑न्तः। दे॒वा अग्रे॑ तदब्रुवन्। यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात्।
 तस्य॑ दे॒वा अस॑न् वशे॑॥ ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ पत्न्यौ॑। अ॒होरा॑त्रे
 पा॒र्श्वे। नक्ष॑त्राणि रू॒पम्। अ॒श्विनौ॑ व्या॒त्तम्। इ॒ष्टं म॑निषाण।
 अ॒मुं म॑निषाण। सर्वं॑ मनिषाण॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>